

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni.

Noi și congrua.

Dacă te abați pe la vre-o parohie în zilele acestea, nu vei auzi despre nimic atâtea plângeri ca și despre conscrierea venitelor parohiale, care s'a dispus din partea ministrului, drept basă și pregătire a congruei. Pe la fiecare paroh găsești niște coale mari, rubricate cu o mulțime de linii și îndrumări, toate unguște; niște coale, cari cu culoarea lor albastrie și riguroso oficioasă par'că îți inspiră fiori. Formula-rele acestea au venit de pe la consistorii, unde au sosit vagoane întregi. De acolo s'au împărțit la protopopi, cu speciale îndrumări, ear' acum au inundat țara și fac o nespasă bătaie de cap preoților.

Căci ori-câte instrucțiuni a dat ministrul și ori-câte au mai adaus consistoriile, ele totuși nu quadrează pentru toate casurile. Nici tipăriturile nu ajung, și am văzut cum ieri se anunțau tipărituri noi pentru cumpărare dela o librărie românească, dar' nici nu se pot descurca toate casurile.

De altă parte pregătirea actelor și întreagă conscrierea trebuie făcută relativ în timp foarte scurt.

La toate acestea mai adaugă scrupulii și nedumerirea, care trebuie să cuprindă pe fiecare preot conștient, în fața acestor lucrări, că oare ce va rezulta din ele, ce intențiuni are guvernul și ce situație se va crea clerului, dacă congrua aceasta se introduce? — și vei găsi care este situația.

În starea aceasta de lucrare urgentă spre un scop necunoscut în toate urmările lui, în starea de nedumerire și neorientare chiar, ar fi natural, ca să vedem reogindându-se în presă toată mișcarea, toate nedumeririle și îngrijirile preoților noastre. Ar fi de lipsă chiar, ca ziarele bisericesti să-și facă un obiect de preocupare din chestiunea congruei, să lumineze preoțimea și publicul mare despre modul cum se face conscrierea, cu ce scop, și cari pot să fie urmările introducerii congruei de stat.

Așa ar trebui să fie. Preoțimea, cu excepțiunea alor două casuri, tace, tace... Sau că așteaptă, ca să vorbească alții, locurile superioare, sau că nu știe, ce i-se pregătește, sau că-i nepăsătoare de ori-ce s'ar întâmpla.

Ziarele bisericesti, a căror chemare ar fi să scrie tocmai în cauze de acestea,

tac și ele o tăcere suspectă. Nici „Unirea” nici „Telegraful Român” nu s'au rostit asupra chestiunii. Ba cest din urmă nici n'a înregistrat — după cât știm noi — faptul, că Metropolitanul a dispus printr'un circular datat 14 Iulie 1896 conscrierea venitelor parohiale.

Am amintit de „două excepțiuni”. În tăcerea generală a clerului asupra acestei importante cauze s'au găsit 2 preoți, cari se spună ceva în presă. Este „un preot român gr.-cat.”, care a publicat în cauza congruei 3 articoli, primii în presa română după ordinațiunea ministrului, cari au apărut în „Gazeta Transilvaniei”. Ear' al doilea este un preot bănățean gr.-or., care își expune nedumeririle sale într'o corespondență apărută în „Dreptatea”. (Datată: Pettnic, 10/22 Iulie și iscălită „Ch.”)

Și acestea două voci încă ne arată în ce stare psihologică se găsește clerul nostru, de aceea vom extrage din ele ce ni-se pare mai interesant.

Eată cum privește preotul greco-catolic congrua:

„...au pus s'acura stăpînire la rădăcina surcelei celei tinere și promițtoare de fructe dătătoare de viață, — la rădăcina școalei române. Nici asta nu le-a fost destul. După ce au lovit în mod păgân în sacramentele bisericii noastre și în temelia religioasă morală a poporului nostru, al cărui scut secular sub durata desastrelor furtunoase a fost biserica, ear' sfințele sacramente i-au fost nutrețul de suferință, — acum prin congrua voește stăpînirea a despații de către națiune și popor pe cel mai vechiu factor al existenței și desvoltării religioasă-morale, culturale și materiale, pe cler, al cărui trecut, ale cărui doriri, dureri și suferințe îi sânt concreșcute cu ale bisericii și poporului nostru. Voește a despoia de scumpul dar al libertății în simțiri, cugete și acțiune față de biserica și națiunea română pe acest factor, care cu resig-națiune eroică a luptat în șirul secolilor, parte pentru susținerea, parte pentru re-acti-garea drepturilor bisericii și ale neamului nostru. Voește a-i astupa nu numai gura, ci și inima, ca să nu mai cuteze în viitor a-și ridica glasul de păstor și a da expresiune fidelă durerilor, doririlor și pretensiunilor juste ale bisericii și neamului seu.

„Ce oare l'a putut îndemna pe guvern, ca tocmai acum, când inima bisericii și a neamului nostru sângera de atâtea răni înfipite pe el și când ni-se vestejește surcea

scumpă a școalei române de loviturile îndreptate tocmai în rădăcina ei: să pună în lucrare un aparat omilateral, cu termeni peremptorii ducerea în deplinire a salarisării preoților?

„Afară de perderea scumpei libertăți a conștiinței și acțiunii, clerul român trebuie să poarte frică serioasă, că i-se vor pune cătuși bisericii și națiunii, mai grele chiar de cum au fost ale iobăgiei, pentru că sânt făurite după spiritul modern și de calibrul greu; cătușile iobăgiei țerăuști le-a sfărmat geniul libertății, care a redșteptat popoarele la demnitatea de sine, dar' cele făurite de capete moderne vor fi permanente și va geme sub greutatea lor biserica și neamul de o potrivă, de oare-ce soartea acestora a fost, este și va fi aceeași și nedespărțită.”

Tot cam aceleași vederi apar și din corespondența preotului bănățean. El crede, că urgența cu care se pregătește salarisarea chiar acum, înainte de alegerile dietale, este spre ademenirea clerului pentru partida guvernamentală, că la cas de a se realiza, ea țintește la „maghiarizarea poporului român”, și constituirea unui stat unitar maghiar „pe mormântul națiunii române”.

Ori-care ar fi intențiunea guvernului — zice preotul nostru — chestiunea salarisării preoților români dela stat, merită sau trebuie să fie tractată și discutată din partea celor chemați într'o formă de tot serioasă și nimic să nu ni-se pară străin și indiferent ce privește biserica și preotul ei.

Să miră apoi de indiferentismul presei române și al „celor chemați”, între cari la tot cazul presa eclesiastică, și-și dă pe față temerile în următoarele sinistre prevederi:

„Preved, că prin salarisarea preotului dela stat, preotul ar deveni oficial de stat, ar depinde dela ministru; ear' statul bisericesc și-ar perde valoarea și autoritatea, și-ar perde nimbul cel adevărat.

„Preved, că prin salarisarea preotului dela stat, se prepară gio'giul de moarte și se sapă mormântul, în care preoții români își vor înmormânta națiunea și biserica lor.

„Preved în fine nimicirea din fundament a bisericii și cu ea a datinilor, moravurilor, a tradițiilor, a conștiinței și a dulcii noastre limbi românești.

„A sosit deci timpul, ca protopopii români, cari sânt primo loco chemați a-și arăta dexteritatea în conducerea tractelor ppresbiterale încredințate lor, și asupra căror va căde răspunderea cea mai grea, dacă la un asemenea cas nu-și vor și validita che-

marea lor; să-și facă datoria îndemnând poporul a-și salarisa pe preot.”

Noi credem, că medicina universală a acestei nedumeriri generale, care a cuprins de o potrivă clerul și poporul nu rezidă la protopopi, ci mai sus.

De acolo ar trebui să se dee direct sau indirect avisul. Cu toate acestea clerul rural în frunte cu protopopii pot provoca în adunările lor forurile superioare, ea să-i lumineze și liniștească. Așa fac și preoții catolici, pentru cari eventualul pericol e cu mult mai mic, decât pentru noi și clerul nostru.

Dar' vom continua.

Călătoria dlui Sturdza. O depeșă oficioasă din Viena, cu data de 27 Iulie, publicată în toate foile budapeștane anunță: „Ministrul-president al României, Dumitru Sturdza, a sosit aci și va lua parte azi la un prânz, care va fi dat de către ministrul de externe, contele Goltuchovski, în palatul imperial dela parcul Schönbrunn”.

În asemenea împrejurări telegraful, fie oficios, fie particular, nici-o dată nu lasă afară locul, de unde a venit cutare personaj de frunte politic, fie și de rang mai mic decât al unui ministru-president. De astă-dată, precum vedem, telegraful oficios a comis o necuviință voluntară. Oare din ce motiv și în ce scop? Ar fi interesant, să ni-o spună uitucul de telegraf oficios.

Măi departe, știri despre astfel de vi-site același telegraf oficios de obicei nu scapă a le trimite și în orașe unde apar ziare românești; depeșă de mai sus biroul de corespondență maghiar n'a ținut de cuviință să o trimită nici la Sibiu, nici la Brașov, nici la Timișoara, ea nu se află nici într'un singur ziar, de ori-ce limbă o fi, din aceste orașe. Oare pentru-ce a comis telegraful oficios și aceasta, a dona necuviință față de ministrul-president al României și neglijența neiertată față cu publicul român din Ungaria și Transilvania?

Pentru-ce? întrebăm încă-odată. Din absoluta neînsemnătate a vi-sitei dlui Sturdza, ori din prea mare însemnătate a ei? Sau în sfârșit *datur* (și un *tertium*! Atunci însă care ar fi?

Preoții catolici și congrua. Preoțimea catolică ia poziție din ce în ce mai hotărâtă față cu congrua millenară. În diferite părți au ținut conferențe, în cari și-au exprimat în adrese către episcopul lor nedumeririle, ce le

au față de pornirea guvernului. Astfel mai în urmă, după-cum scrie „Alkotmány”, preoțimea din protopopiatul Szabadka, întrunită la 24 Iulie în conferență a dat o adresă către arhiepiscopul de Calocca, în care îl roagă, ca să le designeze direcțiunea corectă pe care clerul ar avé să o urmeze în chestiunea congruei.

Adresa expunând îngrijirile, ce le are clerul față de congrua lui Wlassics, roagă pe arhiepiscopul, ca să aducă cauza la scaunul apostolic din Roma, și să ceară înviațiunii de acolo, ca dela singurul for competent în afacerile interne ale bisericii.

Lozincă mincinoasă. Sub acest titlu „M. All.” din 18 I. c. scrie: „Cea mai nouă lozincă e, că recepția a contopit deplin jidovimea cu națiunea, și pentru aceasta a vorbi despre ea (jidovime) ca despre rasă deosebită ori religioasă deosebită nu e iertat fără a comite vătămăre de lege. Firește, că acestei lozinci cea mai mare propagandă i-o face presa jidovească.

„Să se iee însă spre știință, că Ungaria are și o lege de naționalități, din neobservarea căreia chiar șovinismul crescut în presa jidovească face merit patriotic. Dacă însă este iertat fără considerare la legea de naționalități a declara naționalitățile fără vre-un scrupul de inimici ai patriei, atunci tot aceasta este iertat a o face și cu Israelii. Dacă este îndreptățită năsuința de a duce naționalitățile acolo, cât se renunțe la limba lor, datinile lor, principiile lor sociale deosebite, dacă e îndreptățită năsuința de a-i scoate din proprietatea pământului și a lăși maghiarismul, cum se face în ținutul Seghedinului și pe aerea, și cu tot dreptul putem face asemenea și cu Jidanii.

„Legea nu a recipiat datinile cele rele ale Jidovilor, ci numai religieua lor. . . . Chiar pentru aceea între marginile cuvinate antisemitismul trebuie să rămână, până-când jidovimea nu se contopește astfel în societatea creștină, cât să-și peară cu totul datinile rasei sale și caracterul seu. Spre aceasta numai o modalitate există, adevă primirea creștinismului. Până-ce jidovimea rămâne jidovească, pretutindenea o va fusoși antisemitismul”.

„Față de expunerile lui „M. All.” — zice „Unirea”, din care reproducem acestea — noi numai atâtea pretindem, ca fiecărei naționalități să i-se dee și respecteze, ceea ce i-se cuvine după drept și dreptate.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

NICI UN CUVĒNT.

Nici un cuvânt de despărțire
Nu ne-am fost spus, nici tu, nici eu,
Și ne-am tot dus, ne-am dus, iubit-o,
Îndepărtându-ne mereu.

Am fost departe de olaltă,
Munciți de chinuri amândoi,
Atâtea zile de durere
S'au pus ca veacuri între noi.

Și singur am plecat în lume
Dar' unde, fără ca să știu,
Și tot mai mult simțiam cum creștea
În al meu suflet, un pustiu...

Și nu-mi înțelegeau durerea
Doar' numai bolțile cerești,
Ah! lor le-am spus-o prea adese
Plângând, c'așa departe-mi ești.

Ear' după ani de suferință
Întors la tine înapoi,
Ai stat, ca-și-când nici-odată
Nu ne vizerăm amândoi.

Eu am tăcut... dar' ochii-mi umezi
Cătau spre tine rugător,
Nici un cuvânt de mângâiere
N'ai zis; te-ai dus rizerând ușor.

Tu mă credeai așa departe...

În al t'eu suflet eram mort!

Dar' eu și azi așa aproape

Te știu: că-n inimă te port!

Enea P. Bota.

Noi și ele.

— Reflexiuni. —

(Urmare și fine.)

Că vin înainte și astfel de istorii de dragoste cu străinele, nu e mirare. Tinerimea noastră studiază tot între străini, unde nu se găsește societate românească. În sfatul căreia ar pute să între. Ba și dacă se află o societate de această natură, apoi trăiește așa de străină și izolată. Apare, ca-și-cum Românilor le-ar fi teamă se convină la olaltă, ca nu cumva și acest lucru să fie văzut rău nu mai știu de cine. În raport cu mijlocul, în care își petrece tinerimea timpul în decursul studiilor, nu se poate să nu afirmi, că nu e foarte rezervată. E de părerea, că dacă n'are o societate cu aceleași sentimente, unde ar pute să văzută cu dragoste, mai bine — să n'abă de fel.

Căsătoriile cu Nemțoaicele, dacă vor fi, se pot număra pe degete. Precum se întâmplă căsătorii mixte între toate neamurile, ar fi absolut imposibil, ca noi numai să ne excludem dela această amestecare. Acest fapt însă nu e în drept a ni-l imputa nouă tinerilor români bunul părinte, și încă ca regula generală, sau ca un obicei condamnat al nostru. Aceste căsătorii sânt atât de rare și

obvin numai ca excepțiuni. Câteva casuri, de care am eu cunoștință, nu sau dovedit păgubitoare pentru neamul nostru. Și nu ne poate vorbi nici părintele despre astfel de căsătorii, decât cu Nemțoaice. Dacă putea să ne vorbească de Unguroaice d. e., ne ofensa cu mult mai tare. Sântem veseli, că așa ceva nu poate să ne încreste la răvaș Nemțoaicele sânt așa de simpatice, și devinite Române sau dovedit de cele mai admirabile naționaliste.

Scrutând cauzele acestor căsătorii, găsim că tinerii, lipsiți de mijloace la studii, au făcut cunoștințe cu străine, cu care s'au căsătorit ca să se poată susține și să-și poată continua studiile. Ne spune părintele, că „ficele din părinți români, poate cu mai multă avere rămân desconsiderate”. Cum ar vré d-sa? Ca tinerii români, în loc de a se căsători cu străinele de departe, să considere pe Române, fiindcă de o parte au și mai multă avere, de altă parte că sânt Române și nu străine? Foarte bine. Cine poartă vina că nu se întâmplă așa?

„Mi-se pare, că încrederea reciprocă între fiii și părinții români e prea neînsemnată și poate-că vor mai fi și alte cauze, dintre cele înșirate de confratele meu.

Mult m'as bucura, dacă n'am mai pute să discutăm despre astfel de lucruri. Vina nu e nici-decum a fiilor, ci a părinților. Privim în speranță, în viitor la o îmbunătățire a lucrurilor.

În ultima analiză căutând la temeinicia a uselor ridicate de părinte asupra noastră în al doilea punct, sântem nevoiți să-i dăm chiar așa de puțină dreptate, ca și la punctul prim.

Am încă câteva cuvinte cu confratele, care a dat răspunsul prim „unui părinte”, și voui sfârși. Ești vrednic de recunoștința noastră, că i-ai ridicat glasul să ne aperi în contra unor acuze așa de puțin întemeiate. În același timp s'a îngâmădit asupra capului tău mânia fetelor și ai ajuns ca o mamă să te timbreze de „fiiu rătăcit”.

N'ai să te superi, dacă nu convenim într'u toate în păreri. Dacă cu simpatie privești la ochii plini de farmec ai unei copile de neam străin, mai mulți vom fi, care cu mai multă speranță privim la copile de al nostru neam. Vor fi și străinele destul de fermecătoare, destul de sincere, dar' inima mea nu m'ar lăsa să caut la una, despre care știu că nu de ajuns mă înțelege, nu simțește toate câte le simțesc eu, n'are dureri și aspirații ca mine. — Astfel dovedim și vom dovedi-o, că părintele nu are cauză de a se plânge de purtarea noastră.

Din discuția de până aici 2 păreri au eșit la iveală pentru a explica presupusa noastră înclinare către fice de neam străin. Mastroana cu reflexiunile din „Dreptatea”, o află în fapt, că noi sântem inferiori fetelor de al nostru neam. Cât de întemeiată e această aserțiune nu mai perdem vorbă. Tu însă o explici prin diferența dintre creșterea noastră și a lor. Eu nu aflu de trebuință să scrutez după adevărata cauză, pentru-că nu voui să explic un lucru numai presupus, care nu se bazează pe o reală observație.

Spu, că ele își cultivă inima în internate și saloane. Nu mă pot supăra de fel de acest lucru. Sânt de credință, că pentru noi e un mare progres și ne putem fall, că

astăzi avem și noi un număr de internate, unde se poate da surorilor noastre un fel de cultură. Dacă internatele nu le-am avé și saloanele s'ar încunguira, ar avé o creștere mai bună? — De o emancipare, fie și precipitată, cu atât mai puțin îmi e frică. Emanciparea socială aduce cu sine emanciparea femeii — al cărei amic sânt pe toată linia — putem noi să ne închinem cu mur chinez înaintea valului fata! al progresului. Mai ales în ceia-ce privește emanciparea te asigur, că străinele, spre care înclini așa de cu simpatie, nu vor rămâne înderēt la ale noastre.

Portretul, ce l'ai lucrat, a produs însă cea mai mare rană. Nu pot ști, ai avut model, sau numai l'ai vădit. De l'as vedé, 'mi-ar plăcé și nu 'mi-as tăia haina, să apuc la fugă. 'Mi-ar plăcé, de oare-ce îmi place tot ce e nou și „gigerl”. Mă mir însă și aici, de ce s'au supărat fetele. Cred ele, că toți vom fi așa de răi, să nu le putem suferi cu guler alb cu cravată, cu mangete, cias de aur, zwickeri etc.? Oamenii sânt cu fel de fel de gusturi. Și de ce numai noi bărbații să avem parte de aceste născociri de îmbrăcăminte și împodobire? Nu sântem așa egoști.

Am zis și eu fără a avé frică, că are să-mi zică matroana română, că cele zise mai bine ar fi rămas nezise. Mă bucur, dacă spune ficine ce are la inimă. Sânt toleranț la extrem. Ascult pe ori-cine. Și cu câtă plăcere aș asculta, dacă ar zice și fetele ceva!

Sibiu, 26 Iulie 1896.

Vi-O-Ni.

Meetingul naționalităților în PARIS.

Telegrame și scrisori de aderență.

Di Schmidt-Beauchez urmează în corespondența-i de ieri:

În locul prim notez consimțământul oficial al celor trei președinți ai comitetului executiv al congresului naționalităților: domni Mudron, pentru Slovaci; Dr. Polit, pentru Sârbi și Dr. Rațiu, pentru Români, care consimțire de aceea are importanță, fiindcă suszsimțit comitet este în timpul de față singura reprezentanță oficială a naționalităților nemaghiare din Ungaria.

Slovacii au trimis aderențele lor nu prin telegraf, ci prin poștă, pentru a evita confiscarea; numai câteva din ele au fost telegrafate, date din Pittsburg, ele sună:

„Jumătate de milion de Slovaci, sub ocrotirea vulturului Statelor-Unite protestează cu voi în contra hămbugului milenar și a opresorilor Maghiari. Trăească bărbății nobili și drepți, cari tălmăcesc strigătele noastre contra tiraniei“.

Slovacii din Budapesta scriu:

„Multă isbândă! Vă strigăm din adânc inimii în munca voastră pentru drepturile noastre sfinte. Voi lucrați pentru noi, de aceea sntem gata ori-și-când a merge după voi. Voi n'aveți trebuință de mandate formale; mandatele ce le aveți snt multumirile noastre și rugăciunile ferbinți către Atotputernicul, ca el să binecuvinteze opera voastră întru propășirea popoarelor nemaghiare asuprite din Ungaria. Glorie vouă!“

Slovacii din Szarvas, încă au trimis o telegramă scurtă, deasemenea cei din Bacica. Cei din Nadilak spun: „Strigând *Nasdar* meetingului, dorim din inimă, ca rezoluțiunile lui să se facă cât de curând trup.“

Tinerimea universitară slovacă din Viena telegrafase (în franțuzește, cealalte toate snt în limba slovacă):

„Tinerimea universitară slovacă din Viena trimite Slovaciilor prietenii și neamului seu aflători în străinătate, salutul seu cordial și consimțământul cu intențiunea, de a arăta mării națiuni franceze asuprirea naționalităților nemaghiare, strigătoare la cer pentru răbunare. Convinși fiind, că Franța liberă și nobilă va lua în apărare pe cei prigoniți, cari luptă pentru drepturile lor, strigăm plini de speranță: *Nasdar!* poporului slovac și, cuprinși de recunoștință adâncă: *Vive la France!*“

Din Boemia au sosit 11 telegrame; dela Sârbi 30; numărul celor române nu este exact indicat, deci așteptăm datele corespondentului nostru.

În ultima sa corespondență (a 6-a), domnul Schmidt-Beauchez încă istorisește unele lucruri pregătitoare, comunicând textul întreg al placatului și continuă:

„Textul acesta a mai fost scris la tipar pe hârtie de format mai mic, pe care l'am împărțiat, ca foi volante pe la cunoștință, și în localuri publice, prin ceea-ce am reparat cel puțin pe o parte neglijența suspensivă a întreprinderii de plăcături, care ne-a lăsat prea târziu placatele.“

Altă grijă ne era de a anunța în mod eficace în ziare; și în privința aceasta aveam înaintea noastră câteva exemple ce ne dădeau de gândit. S'a întâmplat adică, că scurtă vreme înainte de noi, Grecii, ear' mai în urmă Albanzii de aici ținuseră adunările lor de protestare contra Turciei. Deși au fost bineșor cercetați și cu toate-că ambele aceste naționalități numără destui prieteni aci, intrunirile lor au trecut așa zicând, fără de ori-ce urmă; numai două-trei ziare au scăpat de ei cu niște notițe de câteva rânduri, ear' publicul mai mare parisian nici nu prea aflase ceva de ele. Noi însă am avut alt scop în vedere și n'am arangiat meetingul nostru numai pentru acele câteva sute de oameni, cari vor veni seara în sala *Wagram*, ci ne-am gândit la aceea, ca și acele sute de mii de cetitori ai ziarelor franceze să fie puși în cunoștință despre acțiunea noastră. Dacă ne-am fi mărginit simplu la a trimite ziarelor notițe despre ținerea meetingului, e foarte probabil, că n'am fi isprăvit aproape nimica; de aceea era de neapărată trebuință a visita personal redacțiile și anume, pe cât era cu putință, printr-o deputațiune de câțiva membri. De oare-ce însă nu ne era iertat să lăsam afară nici un ziar, pentru-că, poate, meetingul nostru să nu fie taxat drept vre-o agitație pentru cutare ori cutare partid politic francez, am pornit, trei președinți și trei secretari, pe drum și timp de două zile întregi am colindat redacțiile ziarelor de toate culorile politice, în-

cepend dela cele mai ruginite clericale și monarchiste până la cele mai roșii republicane și socialiste. Putem constata cu conștiința împăcată, că pretutindenea am fost primiți bine, în multe locuri ni-s'a oferit chiar privilegiu a face propagandă eficace pentru cauza și aspirațiunile noastre. Dovadă pentru aceasta erau înainte de toate anunțările despre ținerea intrunirii noastre, apărute aproape în toate foile, ear' pe urmă referatele, de care voi pomeni mai la vale. Cu privilegiu acesta deasemenea am făcut visite pe la unele persoane fruntașe, care visite și ele au contribuit în folosul cauzei noastre“.

(Va urma.)

Românii* și Maghiarii după 1000 de ani.

— Schiță economică și culturală din prezent. —

de
Ioan Lințu.

Cu velfă măiestoasă, cu pompă extraordinară, cu splendoare și mândrie proprie numai indivizilor și popoarelor sumeșe, guvernul maghiar, cu adepții sel împreună, s'arbează tocmai acum iubilul de o mie de ani, de când poporul maghiar a cucerit, cum se zice în istoria acestui popor, câmpii mănoase, munții, dealurile și văile încântătoare cu bogățiile lor de lemne diferite, de metale și de petri prețioase ale Ungariei (sau ale Panoniei vechi), cu populațiunea ei romană slavă și germană.

Poeți laureați, învățați și filosofi distinși, tot ce poporul maghiar, după naștere, știință și avere are mai stimat, cu întreg aparatul guvernial, cântă și preamărește în ode și ditrambe îmbătătoare, în țeară și străinătate, prin ziare bine retribuite virtuțile, curajul și puterea civilisatorică a gintei maghiare aia în părțile ostice ale imperiului Habsburgilor: pe când popoarele nemaghiare: Români, Slovaci, Sârbi etc. stau departe, răci și în pozițiune demonstrativă față de aceste sărbări umiltoare și păgubitoare pentru ele.

Dacă starea poporului român nu ar fi așa de tristă și îngrijitoare precum e, creată tocmai de cei-ce s'arbează sărbările amintite cu atâta sfară și îmbelșugare, apoi și noi Români de aici și cu noi toate popoarele nemaghiare din țeară și cu toate aceste și conaționali lor din țările învecinate, după urgia turcească, mongolică și barbară — ar trebui să iubilăm, ca cel puțin acum, după atâtea necazuri și neajunsuri, ne putem bucura în tihnă de fructele muncii și sudorii noastre și de binefacerile culturii omenești de azi.

Dar' privind starea de tot deplorabilă și miseră a poporului român, redusă prin guvernele țării ungurești de 1000 de ani aproape la starea de proletar adevărat (e vorba de masa poporului român de aici) și calculând cum ar sta de bine acest popor, dacă numai o părțică mică din impostele publice prestate de el s'ar fi fost folosit conform principiului egalității, frățietății și libertății, proclamat la anul 1848 de urzitorii liberalismului fals de azi din Ungaria și conform articolului de lege XLIV. din anul 1868 despre egala îndreptățire a naționalităților și pentru promovarea stării sale economice și culturale și văzând în fine cum aproape nimic — în raport cu prestațiunile însemnate ce le dau Români în visteria statului ungar, care se pot vedea din datele mai jos expuse — nu ni-se dă din tesaurul public, pentru promovarea unei culturi naționale, ba nici pe banii nostri nu ni-se concede a înființa așezăminte de cultură cu caracter românesc, apoi numai cu indignare și repulsiune putem privi la toate sărbările milenare înscenate cu atâta sgomot.

Când guvernul și poporul maghiar, eu neluarea în seamă a adevăratelor exigențe a populațiunii regelatului ungar, lapăda milioane de florini pentru monumente, icoane și alte obiecte de lux, numai din interesul specific al rasei maghiare, pe când pentru cultura și bunăstarea popoarelor nemaghiare nu se face aproape nimic, cred că e de interes public românesc a ști cu oare-care probabilitate matematică, cât au plătit Români ca impozite în visteria statului unguresc, dela era dualismului încoace. Aceasta cu atât mai virtuos, că presa maghiară și maghiarofilă străină și cu guvernul unguresc de câte-ori noi Români pretindem drepturile noastre, totdeauna obiecționează, că poporul român e sărac, fără industrie și comerț, și că nu merită drepturile legale recunoscute, ori alte drepturi de natură autonomă.

Aceste organe perverse ale poporului maghiar se fac a nu ști, că chiar decedatul de pie memorie Arhiducele Rudolf, cu ocaziunea deschiderii ultimei expoziții electrice în anii 1880 din Viena, în cuvântarea sa de deschidere a zis, că: o m u l e cel mai prețios capital. Chiar numai din acest punct de vedere, că sntem și noi oameni, ar

* E vorba numai de Români din Ungaria.

trebul guvernul maghiar să ne menagieze și interesele noastre economice și culturale specifice românești și să nu tot zică, că dacă nu ne place acest sistem de guvernament să pofțim în Țeara-Românească. Ei bine! dar' dacă popoarele nemaghiare ar păși țeara aceasta, pe cine ar exploata atunci guvernele maghiare? și dela cine ar storce milioanele de florini, ca să poată satisface grandomaniei desfrenate?

Sărbările milenare înscenate cu atâta lux costisitor, sumele enorme, ce se lapădă pe obiecte de artă în scopul măririi rasei maghiare, demne de alte scopuri mai folositoare tuturor popoarelor din patrie, apoi starea deplorabilă a poporului român și a celorlalte popoare nemaghiare din acest nefericit regat, precum și ținuta tot ostilă a presei maghiare și maghiarofile față de justele pretensiuni culturale ale nemaghiarilor, care presă în prima linie, dacă ar fi conștie de chemarea sa sublimă, ar trebui să strige un memento guvernelor maghiare, m'au hotărât a aduna elementele necesare de combatațiune pentru stăruirea futură e posibil, cu probabilitatea matematică a coteice o dă poporul român: 1. ca diverse contribuțiuni în visteria statului; 2. ca aruncuri în caselle comitatense și comunale; 3. ca factor consumativ fabricanților și comercianților etc. și 4. ca factor din punct de vedere al apărării țării, în raport cu numărul seu și costarea sa materială.

Pentru fixarea numărului poporului român în timpul de azi, m'am folosit de datele statistice dela numărarea populațiunii țării, făcută de guvernul unguresc la anul 1880, de combinațiunile lui, fie chiar și de teoria înmulțirii populațiunilor, în general de eminentul economist național, W. Roscher, decedat în Lipsca la 1895. (Va urma.)

Cum se administrează diecesa Gherlei și a Orăzii-mari.

E lucru știut, că administrațiunea civilă e rea, începând de sus — dela stat — și până jos la comună.

Un laic va eugeta, că administrațiunea bună se poate afla numai în diecese.

Ca nimenea să nu orbece în așa mare rătăcire, voi da unele deslușiri, — de astădată — în ceea-ce privește administrațiunea în conferirea parochiilor din diecesa Gherlei și a Orăzii-mari, căci celelalte diecese gr-cat. nu le cunosc.

Toate deslușirile euget a le expune prin casuri concrete. Așa d. e. în diecesa Gherlei: parochia de *Selsig* e vacantă din 31 Octomvrie a anului 1895, s'a scris concurs până la 31 Decemvrie a aceluiași an, așadar' termenul concursului a expirat de 7 luni, concurenți snt 22 de preoți, și această parochie nici azi nu e conferită.

Și pentru-ce? pentru-că așa se se dee timp, ca unii și alții preoți din apropierea *Selsigului*, voină a obține această parochie se poată face agitari în popor, precum se și fac. Urmarea poate fi, că dacă cumva nu-i va succede preotului agitator, — căruia i-a costat mult hoinica (vinarsul) sau unele abiceri de anumite venite parochiale prin cari au putut agita poporul în favorul seu, — ca să obțină acea parochie, atunci poporul se revolva în contra altui preot denumit; și eacă e gata tulburarea unei parochii. Că aceasta e chiar așa servească spre ilustrare parochia *Hașmag-Lăpuș* unde a fost un asemenea cas înainte de asta cu 6 ani.

Intrebarea e: oare până-când va mai sta parochia de *Selsig* încă din acest stadiu? La aceea nici nu reflectez, că doar' va obține această parochie un preot meritat, căci doar' episcopul nostru Szabó nu e datat așa, ca după merit să conferească parochiile mai bune.

A fost și snt multe alte casuri analoge. Tot așa, ba doar' mai rău stau lucrurile în diecesa Orăzii-mari. — Să vedem. Parochul din *Bedou* a fost denumit de protopop în Noemvrie s'au Decemvrie al anului trecut la parochia Oradea-mare, — după vacanța acesteia de vre-o 3-4 luni, — însă d-niei sale nu i-a plăcut să-și ocupe noul post până după trecerea alor 3-4 luni, și așa pentru parochia *Bedou* nu s'a scris concurs numai prin Martie ori Aprilie, care însă nici astăzi nu e conferită.

Protopopul din *Maodu* a fost înălțat la gradul de canonic în toamna anului trecut, însă d-niei sale deasemenea nu i-a plăcut să-și ocupe scaunul canonical doar' nici până azi, căci i-mi-se pare pentru parochia *Maodu* nu s'a scris încă concurs.

Pentru parochia *Nadlac* și *Chioag* — unde au rămas și orfani — deși a expirat anul de veduție — așa știu — deasemenea nu s'a scris concurs, și cine știe când se va conferi; tot așa va sta lucrul și cu parochia *Vesud* și *Tirtam*, unde însă n'a expirat anul

de veduție. În diecesa Orăzii i-mi-se pare nu există statut diecesan de a se da an de veduție, ar fi de dorit, ca usul — de alt-cum salutar — să se prefacă în statut diecesan, ca astfel și acei orfani, pe cari nu i-a dăruit Dumnezeu cu vre-un unchiu canonic, să se bucare de acest favor. —

Prin moartea archidiaconului Sătmarului a devenit vacantă și parochia *Careii-mari*, când va fi această parochie curentată și apoi conferită numai Dumnezeu știe, căci doar' unde e archidiaconat trebuie mai multă socoteală.

Și apoi starea aceasta abnormală ce urmări bune are? La aceasta răspundă S. Consistor!

D-nii canonici nu mult se eugetă la aceea, că dată devine vacantă o parochie e interesul'at al poporelor cât și al preotului, aceea cât de iute să se și conferească și aceasta din mai multe motive:

Ca să se evite agitărea, ce pot duce la multe daune; ca spre ex. dacă parochia de *Selsig* era conferită în Ianuarie a. c., atunci noul preot nu avea a împărți venitele cu administratorul ei, din cari împărțiri adeseori se nasc neînțelegeri, ce apoi tot S. Consistor trebuie să le complaneze. În multe casuri pământurile parochiei vacante rămân nelucrate sau lucrate cât se poate de rău, edificiul parochial și superificatiunile se mai ruinează și preotul nou merge ca la o moară pustie.

Afară de acestea ar trebui să se eugete S. Consistor mai adânc și să vadă un rău și mai mare. Așa în diecesa Gherlei, în părțile ungurene mai ales, s'au dat și se dau casuri — și nu tare sporadice — de câte un preot „nou ordinar“ rămâne fără parochie chiar și 10 ani, și numai după-ce 10 ani s'a susținut la parinți sau la socrii și după-ce are familie din 5-6 membri, cari trebuie deja crescuți, numai atunci ajunge la beneficiu; această nu provine numai din cele zise mai sus, ci provine mai mult din cazul, că se primesc prea mulți teologi, dar' în fine și în cazul acesta S. Consistor poartă vina.

Această datină voește a se încluba și în diecesa Orăzii-mari. Snt deja și acolo preoți „nou ordinar“ de 1 an, 2 și 3, cari snt fără beneficii. Dacă beneficiile vacante s'ar conferi, s'ar face loc și acestor preoți „nou ordinar“, cari de 1, 2, 3 ani ca oameni absoluiți, cu familii poate, cu pita în mână, dar' la care numai a se uita le este iertat — așteaptă bună-voința Stimatului Consistor. —

Ar fi timpul suprem, ca să saneze aceste rele ce bântue în diecese, ar fi timpul suprem, ca să se eugete mai serios cei competenți și să nu-și bată joc de preoții sei, căci snt ei expuși îndestul batjocurilor altor, străini.

Nu subscriu acest articol, căci fiind și eu preot, voi fi persecutat de episcopul meu în toată viața mea. El. —

Procesul Tiurenilor.

Vorbirea de apărare a avocatului Dr. I. Marciaș.

„Ori-cât i-a dat procurorul silința de a arăta legea pozitivă, graul acusei nu poate afla echou în simțul nostru de dreptate.“

Și cu drept cuvânt, pentru-că în codicele penal drept basă a „dreptului de pedepsire“ este recunoscută apărarea dreptății și umanității și numai violările dreptului comise cu intențiune să pedepsese.

Se naște întrebarea, dacă a comis acusatul astfel de suferi, ca în numele dreptății să fie forțat a ruși rēul?

Însăși acusa pe aceea se bazează, că acusatul cu toate-că a avut cunoștință despre ceea, că acusatul prim cântă cu copiii și corul adulților „Desteaptă-te Române“ și „Doina lui Lucașiu“, au tolerat a fi cântate și n'au făcut dispoziție pentru sistarea și oprirea aceluia.

Însăși acusa simte însă, că această „tolerare“, întrelăsare în sine nu poate constitui elementul constitutiv al delictului agitației în contra naționalității.

Drept-aceea își ia refugiul a constitui astfel de notiune, care cel puțin la aparență, după forma exterioră — deși în fond nu — se se apropie de notiunea faptului incriminat.

Se zice, că acusatul al doilea, prin aceea, că a ascultat și dntul și a suferit să se cânte din partea corului cântările „Desteaptă-te Române“ și „Doina lui Lucașiu“, la casa lui privată, s'a alaturat și el la agitația sevrărită prin acusatul prim.

Nici una, nici alta însă nu formează fapt punibil, persecutabil în cale criminală.

Sau doară cunoaște dl procuror un obligament general, care sub sarcina pedepsei impune fiecărui o a împedca rezultatul emanator din violarea dreptului? Astfel de obligament nu există. Amăsurat acestui punct

de vedere, întrelăsarea, că *causa efficiens* este clar designată în partea specială a codicelui penal.

Codicele penal vă arată o serie întreagă de delict, care se pot comite prin întrelăsare.

Cuvântul clar întrelăsare în mai multe locuri a codicelui penal se folosește expres pentru descrierea elementului constitutiv al faptului punibil; sau astfel să descrie, încât nu mai încapă nici o îndoială asupra futelesului de astă natură!

Ș-ul 172, alinea a doua a codicelui penal însă nici într-un loc nu zice, că agitarea în contra naționalităților s'ar pute comite și prin întrelăsare; și întrelăsarea și tolerarea acusatului nici chiar prin înțepretare arbitrară nu se poate subsuma sub dispozițiunea §-lui citat“.

Dela Mehadica.

Un primar despre primarul Mehadicei. Crușoveț, 10 Iulie n.

Am citit în nr. 138 și 139 al „Dreptății“, dar' și în nr. 139 al „Tribunei“ rapoartele în cauza revoluției din Mehadica, cum o msi numesc foile maghiare, am citit și în foi germane și maghiare însă foarte puțin adevăr am aflat, deci fiind cauza de mare însemnătate, îmi permit a vă comunica ceea-ce știu eu și pentru care iau toată răspunderea.

1. În 28 Decemvrie 1895 primarul comunal Urechiatu (Ursuica) al comunei Mehadica s'a exprimat publice în Teregova, că dntul are 10 jugere ocupațiune dela anul 1864 și voește a vedea, cine va fi în stare a i-le lua. El plătește dare la Împăratul, și în comuna lui contracte nu se vor face. Auzind dntul că eu, în comuna mea am încheiat contracte pentru ocupațiuni, a zis, că să fie dntul în comuna mea i-mi-ar da cu parul în cap.

2. Pe 24 Iunie a. c. s'a fost ordinar localizarea pământelor comunelor, precum a intravilanilor, caselor comunale, a școlii, bisericii și a grădinilor, așa numite „grădini sătești“.

Cu ocaziunea aceasta judecătoria a avisat și pe vecinii ce erau alipede de aceste edificii, grădini etc., prin unele rezoluțiuni. După-cum i-mi-a împărțit dl Corneliu Bercian și încă alții, primarul Urechiatu (Ursuica) în 21 Iunie a. c., a publicat la porunci, că în 24 Iunie a. c. se va începe măsurăturile, începându-se dela comună mai întâiu, oamenii să vină cu *toții*. În beseidele acelea nu s'au vorbit de „*ou toții*“, ci numai persoanele interesate cu nume.

3. În 23 Iunie a. c., toți primarii au fost citați la protopretura la o ședință; convenind conducătorul cărții funduare, care era să vină în 24 Iunie la Mehadica cu dl primar Urechiatu, fiind alungat din Bogolțiu, a întreat: oare nu i-se va întempla așa și în Mehadica? Primarul a răspuns că nu știe, oamenii snt cam înverșunați, dar' să vină că nu o fi nimic. Îndată după el a mers primarul acasă în comună, seara s'a vorbit, că măno-zi vor face mare larmă pentru ocupații, când vin domni aceia. Aceasta i-mi-a spus-o locuitorul meu Marian Bain și Nicolae Hamza, subjedele meu, care venise din Verenden.

Înainte cu 2-3 luni doi locuitori din comuna Globa-Craiova în birtul meu au spus publice, că li-s'a trimis cartel prin dl primar dela Mehadica, să aibă grije că va veni dl Sulyoks, și oamenii aceia au spus că ieri toată ziua îl așteptase, dar' nu a venit, și când va veni „afară numai!“ eară sub fel și fel de jurăminte.

Drept-aceea, onorată Redacțiune, pe baza acestor 4 puncte, cine ar fi aflătorul sau mai cioplit zis: agitatorului? Cei 16 fuchși și cei ucși? sau dintre cei rămași, cari voesc a fi pe 2 scaune? Dacă este primarul om drept, având după spusa sa 10 jugere ocupație, pentru-ce nu a pășit cu exemplul bun înaintea poporului. Să fi făcut contract el prima-dată, nu ar fi ajuns poporul la așa ceva, ce strigă răsplătire la cer. O știe d sa, dl Ursuică, că numai pentru ocupațiunile acesteia începând eu regularea lor, nu după-cum a zis d-sa, cu parul, ci de trei-ori am fost expus pericolului; prima-dată a rămas glonțul în mantaua mea de iarnă, a II-a oară aruncând cu dinamit asupra a lor 5 copii ai mei, dintre cari doi au fost vătămăți puțin în față prin spargerea ferestrelor, ear' a treia oară s'a pușcat în cancelarie, prin străjarul ce era la vază.

Aceasta a fost încă în anul 1895, Septemvrie sau Octomvrie, și nici acum nu s'a rezolvit. Așa se înterează judecătoria din Teregova. Dumnezeu însă va răsplăti atât făptuitorilor, cât și celor chemați a fi drepți.

Isac Rădulescu,
primar.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Puterea care drept e obiectul cel mai detestabil, fără să poată oferi imaginației omenesci; ea nu e periculoasă numai pentru cei, pe care-i subjugă, ci ea își pricinuește și propria sa destrucțiune.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

„Gazeta Transilvaniei“ (nr. 156) scrie, din incidentul unui grandman artișt apărut în „Egy-6s“ despre meetingul din Paris, un prim-articol intitulat: „Odinioară și acum“.

„Până la 1849 — scrie „Gazeta“ — era numele Românilor infamant în lege. Astăzi el este cu totul șters din lege.

— (Nr. 157) are un prim-articol despre „Cuotă“. Citează și comentază mai multe pasaje din „Bud Tagblatt“, în care se susține, că Bánffy i-a făcut lui Baden concesiuni în chestia cuotei și de aceea situația ministrului și a însuși partidului „liberal“ e grav sdrușcinată.

„După pățaniile de până acum însă — încheie „Gazeta“ — nici în cazul acesta nu prea vedem probabilitatea unei eventuale învingeri a opoziției maghiare, mai ales, ca se tratează de chestiunea cuotei și a pactului în general, care formează căciulul lui Achile al actualei organizații dualiste“.

„Dreptatea“ (nr. 157) reproduce la primul loc sub titlul „Agglomerațiune a scandalurilor“, un articol din „M-g“, în care Tibád Antal arată abuzurile și scandalele cari se fac cu §-ul 23 din art. I. de lege, în sensul căruia „dobândirea ofițiilor publice, pe lângă calificarea teoretică este condiționată totodată, amăsura unei anumite calificări practice și de prestarea cu succes a unui examen de praxă administrativă“.

Convocare.

Nr. 31—1896. Onorații membri ai comitetului central al „Reuniunii învățătorilor români gr.-orientali din districtul Devei“, se convoacă la a III-a ședință ordinară, ce se va ține Sâmbătă, în ziua de Sfantul Prooroc Ilie, la 20 Iulie v., (1 August n.) 1896, la 8 ore a. m., în sala școlii noastre din opidul Deva.

Obiectele:

- 1. Raportul presidial despre decursul afacerilor reuniunii până în ziua ședinței.
2. Raportul cassarului despre starea cassei.
3. Raportul bibliotecarului despre starea bibliotecii.
4. Deliberare asupra timpului și locului ținerii adunării generale viitoare, precum și statorirea programei.
5. Propuneri

Hațeg, la 8/20 Iulie 1896.

Nicolae Sânzian, Nicolae Pécuar, președinte. notar.

Avis publicului.

Am atras odată atențiunea publicului nostru la împreținirea, că din lipsă de spațiu și din pricina îmbulzelii de material politic, nu mai publicăm dări de seamă și mulțumite publice, decât pe lângă o taxă oare-care. Am trebuit să luăm această dispoziție din motivele de mai sus, și am statorit o taxă, pentru ca dările de seamă și mulțumite publice, de comun multe și lungi, să se poată publica în acele coloane, cari sunt rezervate inserțiunilor, pentru cari, pe cum se știe, trebuie și timbru, și ca să nu lipsim publicul de alți articoli politici de mai mult interes.

Acum „Gazeta Transilvaniei“ a introdus și ea o taxă pentru diferite inserțiuni. Anume pentru dările de seamă 5% din venitul net arătat în rațiociniu; pentru „Voci din public“ taxe obișnuite de inserțiune; pentru anunțuri de căsătorie și anunțuri funebrele câte o coroană.

Statorind aceste taxe, confrății dela „Gazeta“ se provoacă la noi și la taxele ce le-am stabilit noi

față cu „dările de seamă“, de aceea trebuie să stabilim odată pentru todeauna următoarele normative, spre orientarea publicului:

1. Anunțuri de logodnă și cununie vom publica ca și până acum în cronica zilei gratis, dacă ni-se trimit tipărite.

Cine vrea însă, ca anunțul său să se publice într-o formă mai frumoasă, mai bățoară la ochi, de pildă în forma unui bilet de vizită, sau în forma bilețelor, prin care se anunță cununia, aceasta o facem pe coloana a II-a și a III-a de pe pagina a 3-a a ziarului pentru o taxă de 1 coroană, în format mai mic, și de 1 florin, în format mai mare.

2. Anunțuri de moarte, necrologe, vom publica ca și până acum gratuit în cronica zilei.

Dar' cine vrea, ca anunțul să se publice încadrat în negru, cu apartat mai mare, vom publica, cum s'a arătat mai sus, la pagina a 3-a pentru taxa de 1 fl. în format mai mic, și de 2 fl. în format mai mare.

Asemenea se publică și mulțumite obișnuite pentru condolențele primite, sau alte atențiuni manifestate la și după înmormântare.

Taxele acestea trebuie trimise înainte.

3. Dări de seamă despre petreceri, publicăm numai pentru taxă. Și auume după spațiul ce ocupă. Pentru o jumătate coloană, sau mai puțin se cere o taxă de 2 fl. și 30 cr. timbru. Pentru dări de seamă mai lungi se cere taxă mai mare, calculând după tarifa de mai sus. Socoteala se trimite după publicare.

4. În rubrica „Din public“ vom publica și de aci încolo gratuit lucruri, cari le vom afla vrednice de publicat. Celelalte numai ca inserțiuni pe pagina a 4-a; după tariful din fruntea foii.

Red. și adm. „Tribunei.“

CRONICĂ

Sibiu, 29 Iulie n. 1896.

La temniță. Ni-se scrie: Joia trecută, domni învățători Teodor Tronbiș și Iuliu Petricas și-au început pedeapsa de 8 zile, la care au fost condamnați pentru-că au împințat la gara din Ghiriș comitetul național, când mergea la Ghisul „Memorandului“.

Aproape zilnic trebuie să înregistrăm știri dela — și la — temniță. Mai zică cineva, că Ungaria nu e pentru noi o temniță mare.

Dr Benjamin Duryea Woodward, profesor de limbile romanice la universitatea Columbia din New-York, a sosit în România. D-se a află acum în Sibiu, unde va sta vreo 15 zile. Dr Woodward, care a trăit mai mulți ani în Europa și cunoaște limbile franceză, italiană, spaniolă, portugheză, germană și rusă, a venit în România ca să se familiarizeze cu accentul limbii românești. D-se, între altele, va visita și pe dr B. P. Hașdeu la Cămpina.

Român distins. Colosala lucrare a căii ferate transiberine, care se continuă cu multă activitate, este încredințată de guvernul rusesc direcțiunii unui eminent inginer, dlui Simion Ursache, Român din Basarabia.

Încă un eșec. Din Klagenfurt se telegrafează, că cu toată insistența și presiunea unor puternici factori din Viena, camera comercială din Klagenfurt a decis a nu lua parte la expoziția millenară din Budapesta. Acesta ar fi al treilea sau al patrulea refus de către camerele comerciale străine!

Nou episcop gr.-oriental. Duminecă a fost consacrat întru episcop al Sârbilor de mult alesul Gavril Zmejanovic. Actual s'a sevirșit în Carlovitz cu mare pompă și între o numărăoasă asistență. Patriarhul Brancovic a dat pe urmă un banchet în onoarea noului episcop, cu care ocaziune acesta a ținut, după-cum scriu foile maghiare, o cuvântare foarte patriotică!

La congresul internațional al chimiștilor, ținut în zilele trecute în Paris au luat parte cu totul peste 1600 de delegați, între cari aproape jumătate străini. De president a fost acclamat fostul ministru Berthelot, care în vorbirea sa de deschidere a arătat progresul chimiei și al științelor peste tot accentuând, că necontentul progres aduce cu sine o schimbare totală a societății omenești.

Și trist și rușinos. Ne surprinde foarte tare o scrisoare ce am primit-o acum, în care ni se spune, că un tiner român cu numele Sever Groze și o domnișoară

carăși Română: Emilia Pascu, și-au făcut anunțuri de fidițare în limba maghiară. Când înregistrăm faptul acesta și trist și rușinos, nu putem să nu exprimăm indignarea ce ne cuprinde. Bine o încep. Ni-se pare, că dinții de acum vreau încă să se recomande Ungurilor.

Socialiștii nu-și dau mâna cu anarohiștii. În Londra se ține tocmai congresul internațional al socialiștilor, sub prezidența cunoscutului demagog Edward Covry. Delegați din toate părțile s'au adunat cu totul 800 de inși. Între altele a fost preocupat congresul de chestiune arzătoare adusă pe tapet, de fuzionarea socialiștilor cu anarohiștii în unele puncte principiare și admiterea anarohiștilor la congres. Delegații au decis cu o absolută majoritate a nu da mâna într-o nimica cu anarohiștii și a menține în privința aceasta concludus lui la congresul internațional ținut în Zürich.

Intoleranță. Mai mulți Români din Brașov, neguțători de poame, aveau obiceiul a-și arvni deja de cu primăvară poamele din ținutul Sighișoarei, făcând astfel un tirg mai ieftin cu cultivatorii de poame. Văzând Sașii din Sighișoara, că Românii câștigă în felul acesta bani frumoși, ei au devenit jaluzii și intoleranți și au lansat în nr. de ieri al „Tageblatt“-ului din Sibiu un apel călduros către cultivatorii de poame din Sighișoara, provocându-i a nu mai primi arvună dela Români, căci la toamnă va veni un Neamț dela Praga, care le va plăti cu mult mai bine poamele. — Cât de mare va fi remunerația pentru cei-ce fac reclamă Neamțului din Praga în contul Românilor brașoveni?

Concertul militar, dat în 25 l. e., în favorul conservării monumentelor celor căzuți pe câmpul de luptă din Boemia, a avut un succes foarte bun. Au binevoit a supra-solvi d-na Guist 5 fl., dl M. Schopf 3 fl., mai mulți oaspeți la olată 9 fl. Venitul total s'a urcat la 163 fl., din care suma de 151 fl. 60 cr. s'a administrat destinațiunii.

Jidan ucigaș. În o comună din comitatul Solnocului, un copil de jidan abia de 16 ani, cu numele Abraham Markovics, a lovit cu secura în cap pe un servitor de al lor, care a murit momentan. Jidanul ucigaș a fost arestat.

Infecțare prin telefon. În timpurile din urmă în orașele mai mari cu deosebire, foarte mult se infectau de diferite morburii lipicioase, folosind telefonul. Unii medici au statorit deja, că unele persoane s'au umplut chiar de ofiță, prin inhalarea bacteriilor din tubul telefonic. De aceea s'au și luat măsurile necesare ca să se prevină răul, ținând telefoanele curate, cu deosebire cele din cafenele, postă și alte locuri publice.

Cultura vermilor de mătăș în România. Dl Dr. C. Druța, șeful biroului de agricultură din ministerul domeniilor, a terminat cursul de sericultură, ținut la mănăstirea Văratec timp de două luni. La curs au luat parte 32 de învățători, adică câte unul din fiecare județ, precum și un număr restrins de călugărițe.

Un covor de pe timpul lui Alexandru cel-Mare. Un ofițer grec făcând în zilele aceste o excursie în muntele Athos, a descoperit în mănăstirea Esfigmenos o reliquie de mare însemnătate istorică — dacă adevărat este ce i-s'a spus. E vorba de un covor de 5 metri pătrați, pe care se pot vedea frumoasele figuri eroice ale lui Heracle, Minerva și a mai multor zei. Călugării din mănăstirea numită susțin ca pozitiv, că acest covor datează de pe timpul lui Alexandru-cel-Mare sau a imediațiilor seii succesorii. Un turist englez a oferit starețului acei mănăstiri 30.000 funți sterling pentru covor, dar' nu le-a primit. — Covorul este la toată întâmplarea foarte vechiu și prin urmare prețios.

Șahul Persiei în Europa. Foile anuță intenția Ș-hului Musaffer-Edd-n de a veni în primăvara anului viitor în Europa, cu care privilegiu va cerceta mai întâiu pe Țarul Nicolae din Petersburg.

Programul deschiderii Porților-de-fer s'a alcătuit definitiv. În 15 Septembrie n. Maiestatea Sa se va duce la Orșova pe bordul vaporului „Francisc Iosif“, construit anume pentru această ocazie. La sârbare vor fi invitate toate puterile semnatare ale tratatului din Berlin, precum și România, Sârbia și Bulgaria. Șefii cabinetelor vor reprezenta pe marile puteri. R-gii României și Sârbiei și priuțul Bulgariei vor asista împreună cu Monarhul nostru Francisc Iosif.

Un șerpe în stomac. Un țeran, anume Dumitru Chivu, din județul Râmnicul-Vâlcea, comuna Slătioara, s'a dus la un spital în București, de oare-ce pretindea că are un șerpe în stomac. Dinsul spunea, că acum trei luni, după-ce mâncase lapte, se culcase și dormind i-a intrat un șerpe în gât. De atunci nenorocitul suferă mari perturbații în stomac; el nu poate mânca nimic acru, nu poate fuma și nu poate bea vin, căci simte svirecoliri în stomac. Când voește a fi liniștit, nenorocitul bea lapte și atunci simte un fel de astempul pe stomac. El declară că de multe-ori simte cum să mișcă șerpele în pântecul său.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Din Mediaș. Invitate la petrecerea de vară, ce se va arangia cu ocaziunea adunării generale a despărțământului XXIX. (Mediaș) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, la 1 August st. n. a. c., în Mediaș, în pavilionul dela hotelul „Schützen“. Venitul curat e destinat jumătate în folosul despărțământului, ear' jumătate în folosul școlilor române din Mediaș. Prețul de intrare de persoană 80 cr., de familie până la 3 membri 1 fl. 80 cr., ear' peste 3 membri 2 fl. 40 cr. Începutul la 6 ore d. a. De mâncare și beutură îngrijește hotelierul.

Mediaș, 20 Iulie 1896.

Comitetul arangiator.

Petrecere de vară împreună cu cântări, declamări și joc, se va ține Sâmbătă în 1 August 1896, în ziua de Sf. Ilie, în comuna Cacova, într-o grădină privată; la cas de timp nefavorabil comitetul s'a îngrijit de local. Venitul e destinat pentru școala gr.-cat. din Cacova. Începutul la 4 ore d. a. Prețul intrării: de persoană 50 cr., de familie 1 fl. v. a. Provederea cu victuale e concretată stimateilor familii; de beuturi cu preț moderat s'a îngrijit comitetul arangiator. La gara Aiud (Nagy-Enyed) stau trăsuri la dispoziția stimateilor familii, cari vin cu trenul până acolo. NB. Ofertele marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

Comitetul arangiator.

Posta redacțiunii.

„Căldrețul și lacul“ — n'a reușit pentru a se publica. Delacerna. Am primit. Așteptăm cu mulțumită cele promise.

SERVICIUL TELEGRAFIC.

Belgrad, 28 Iulie n. Dl Tiege, directorul societății belgo-sârbe de tramway-uri, a fost arestat ca inculpat pentru omor, fiindcă a dat ordin ca un pasager să fie svirlit afară din vagon, pe când acesta mergea cu cea mai mare iuteală.

Constantinopol, 28 Iulie n. Par a se confirma informațiunile, după care bandele de Greci din giurul orașului Monastir numără în total până la 500 inși. Se zice, că s'nt bine armați și echipați.

Atena, 28 Iulie n. În Larissa au fost arestați mai mulți ofițeri, bănuți că stau în înțelegere cu bandele din Macedonia. Lângă Monastir răscolății luptă de mai multe zile.

Atena, 28 Iulie n. O seamă de Turci crețensi, ajutați de trupele turcești, au trecut peste zona de armistițiu lângă Asomati cu scop de a jefui; au dat însă de 1500 de răscolăți, cari i-au bătut cu multe perderi. Refugiându-se într-o casă întărită (Blockhaus), au fost gonțiți și de acolo.

Londra, 29 Iulie n. Lui „Times“ i-se anunță din Canea, că creștinii din Apocorona au atacat, în săptămâna trecută de două-ori pe Turcii dela Armenus.

Călimdarul zilei.

30 Iulie n. 1896. Italian: Mac. Iachint și Emil. Gregorian: Avdon. Soare: răsare 4:30, apune 7:3 m.

Buletin meteorologic.

Table with 5 columns: Observată, Diferența din presiun, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului. Row 1: 72.2, -2.4, +19.6, -34.8 +15.1, S.

Din țeară 25 Iulie n. 7 ore dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiun. atmosfer. în mm., Temperatura Celsius, Vântul direc ia, tăria. Rows for Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Pancsova.

Sosiți în Sibiu.

Hotel „Impăratul Romanilor“. Stefanescu, medic și G. Guga, advocat din Ba-urești. I. Hunyady, ofițer din Cluj. E. Mangold, inginer din Mercurea. Székely, inginer din Seliște. G. Adam, Schlesinger, F. Mayer, A. Kauppe și Königstein, toți comercianți din Viena. Hotel „Neurivier“. F. Linert din Viena, Ernst. cav. de Winkler și I. Kohn din Budapesta, toți voiajgiori. L. Groscheff din Budapesta, M. Lang, A. Lang și F. Lang din Timișoara, toți privatieri. Hotel „Melzer“. D. Protopopescu cu familia, preot din Curtea-de-Argeș. Wagner, comptabil. Hager din Agnita și H. Felde, toți comercianți. Kaliana, antreprenor din Sepși-Sân-Georgiu. V. Utszás, neguțător din Alba-Iulia. Hotel „Habermann“. N. Mohan, notar din Sachsehaus. I. Scheibel, cu soția, șef de stațiune din Curtea-de-Argeș.

Bursa de mărfuri din Budapesta 27 dela Iulie n. 1896.

Complex table with multiple sections: Săminte (Grâu, Bănațesc nou, etc.), Mărfuri pe termen (Grâu, Căcuruz, etc.), Producție diverse (Săm. de trif., etc.), Spirt (Brut, Rafinat, etc.).

Cursul pieții din Sibiu.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești, Galbeni, Napoleon-d'ori, Napoleoni-d'ori (rusești).

Bursa de Budapesta.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, Renta ung. v. c. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., croate-slavone, Obligațiunile desp. regalilor, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, de argint austriacă, de aur austriacă, Losurile austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economi „Albina“, Argintul, Galbeni imperătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, Renta ung. v. c. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., croate-slavone, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, de argint austriacă, de aur austriacă, Losurile austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Argintul, Galbeni imperătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Din 15 Iulie v. — 4 ore p. m., Renta rom. per 18/5 5%, Renta română amort. 5%, Renta (Schuldverschreib), Oblig. de stat C. F. R. 6%, Renta rom. (Rural conv.) 6%, Imprumutul municipal 5%, Scrisuri func. rurale 5%, Idem urbane 7%, 9%, 5%, Banca-Nat. (100 lei v.șr. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei v.șr.), Soc. de Asig. Nat. (200 lei v.șr.), Soc. rom. de reasig., Soc. r. de con. (250 lei v.șr.), Oblig. Cassei Pensiunilor, Agio, Schimb., Londra 8 luni, cek, Berlin 3 luni, cek, Paris 3 luni, cek, Viena, cek, Agio.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreu Baltoș. Proprietar: Pentru „Tipografia“, societatea pe acțiuni: V. H. Dressandt.

Szám 2546/1896.

[1861] 1-2

Pályázati hirdetmény.

Járásombeli 14 községből Szászcsor község székhelyével alakított egészségügyi körnek 600 frt évi fizetés és 250 frt utazási ártakánnyal javadalmazott körzeti állására ezennel pályázatot nyitok. Felhivatnak pályázni önjártók, hogy az 1883. évi I-ső tv.-cz. 9. §-a értelmében fől-szerelt folyamodványaik f. évi augusztus hó 20-áig alulirathoz nyujtsák be. Szászsebes, 1896. évi július hó 24-én. A járási főszolgabíró: **Dörr Albert.**

La „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu se află de vânzare

**TABLOUL
CONDAMNĂȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.
Prețul 2 fl.**

Publicațiune.

Hotarul de pășunat al comunității bisericesti ev. de conf. Aug. din Noul-săseșe, cam 800 jugere catastrale se va exarênda la 2 August st. n. a. e. la 2 ore d. a. pe timpul dela 1 Septembrie 1896 până la 10 Maiu 1897.

Condițiunile se pot vedé în cancelaria comunală.

Noul-săseșe. 24 Iulie 1896.

I. Konnerth.

primar.

[1889] 2-3

La „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu se află de vânzare

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.
Cu 50 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu
Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piporuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Floca a nouă mamă.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărănioul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 2 cr. sau 4 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Oatrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turoului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tânăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Canușota.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Soapărătoreea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Graului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamă!** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Musotă-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulgor.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălu Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 c. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bre. Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Duifu. Un exemplar 19 cr. sau 38 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Poșacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Groitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Mica Fădăță.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pécourarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea efacace și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicil udului și ale organelor respiratoare** etc. [1789] 13-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj; Segesváry és társai, Déva; Balog Gyula, Orăștie; Németh János; în Brașov deposit propriu strada Caldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adeptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György.

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit de cuverte, cerneală, recuise de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară se efectuesc repede.

Bilete de vizită după plac și cerere

Mare deposit de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ și A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.